

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuws van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark

Nr 11 - april 1982

Uitgave van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark'
Nieuws van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark.

SCHEVENINGEN

van Stolkpark

Dr. Treukler Co., Leipzig. 18563. Nachdruck verboten.

Van de redactie

Na drie jaar bestuurslidmaatschap heeft de heer Mr L. Davidson zijn functie als secretaris van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark' neergelegd. Dit hield tevens een beëindiging van zijn lidmaatschap van de redactie van de Van Stolkpark-koerier in.

De heer Davidson heeft zeer veel werk verricht in die drie jaren, waarvoor wij hem zeer dankbaar zijn.

Als nieuw lid van de redactie begroeten wij Marijke Oerlemans-van Oudenaarde. Tevens hebben wij de heer Dr J. Trapman bereid gevonden met ingang van het volgende nummer zijn krachten aan de redactie te geven.

Agenda

Oranjeborrel

Vrijdag 30 april 1982, (Koninginnedag) van 12.00-14.00 uur de traditionele Oranjeborrel ten huize van de heren Brabers, Douma, Van Nispen en Leenen, Hogeweg 16.

Kranslegging monument Englandspiel (Hogeweg)

Dinsdag 4 mei: 14.50 uur - verzamelen bij het monument; 14.59 uur - hoornsignaal, gevolgd door twee minuten stilte; 15.03 uur - hoornsignaal; daarna kranslegging.

Wie weet waar?

In de collectie foto's op het Haagse gemeente-archief vond de redactie van de Van Stolkparkkoerier deze ansicht uit 1905.

Wij loven een prijs uit aan degene die ons kan mededelen waar deze foto genomen is.

Babysitters

Arne Bender, telefoon 55 47 11
Tanja Bender, telefoon 55 47 11
Nicolien Muntendam, telefoon 50 25 64

Werken aan de wijk

Onder de titel 'Werken aan de wijk' is onlangs een gemeentelijke nota verschenen. Niet zonder reden. Den Haag telt op het ogenblik rond de 80 bewonersorganisaties. Zij allen 'werken aan de wijk' in één van de 39 wijken, die de gemeente kent - of een gedeelte daarvan - op overeenkomstige wijze als onze wijkvereniging voor het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes. Vrijwel tegelijkertijd verschenen de nota's 'Wijkcontactambtenaar' en 'Deconcentratie'. Tussen deze drie onderwerpen bestaat een duidelijke samenhang. De nota's beogen de burgerij meer te betrekken bij het bestuur van de stad en het gemeentelijk apparaat slagvaardiger en toegankelijker te maken. Zij mogen stellig mede gezien worden als een antwoord van het gemeentebestuur op het ijveren van de bewonersorganisaties. Met dat antwoord zijn wij zeker gelukkig, maar niet voldaan.

Laten wij de feiten eens op een rij zetten. Als gevolg van de grote welvaart onderging, vooral in de jaren zeventig, het stadsbeeld in hoog tempo grote veranderingen. Bij vele bewoners ontstond toen het 'onbehaaglijk' gevoel, dat veel van die veranderingen geen verbeteringen waren en dat degenen, die daarover te beslissen hadden, te weinig oog hadden voor woon- en leefsituatie van de bewoners. Zo ontstonden eerst actiegroepen en later bewonersorganisaties. De nota 'Werken aan de wijk' beoogt een 'spilfunctie' toe te kennen aan de bewonersorganisaties in de relatie tussen de bewoners en het gemeentebestuur. Hieruit spreekt een erkenning van de rol, die de bewonersorganisaties in de afgelopen jaren in het gemeentelijk bestel hebben vervuld. Ook houdt deze keuze een afwijzing in van de gedachten, die in andere grote gemeenten hebben geleid tot de stichting van deelgemeenteraden. Het bezwaar daarvan is vooral, dat zij niet wezenlijk ertoe bijdragen de burgerij meer te betrekken bij belangrijke besluiten van de Gemeenteraad. En juist daartoe bestaat aanleiding.

Zo telt de gemeente Rijswijk 1 raadslid op rond 1700 inwoners, maar Den Haag 1 raadslid op rond 10.200 inwoners - als gevolg van het wettelijke maximum van 45 raadsleden. Om in die achterstandsituatie enige verbetering te brengen, kunnen de bewonersorganisaties een nuttige functie vervullen. Wel zal het gemeentebestuur zich dan meer gelegen moeten laten liggen aan hun adviezen dan nu veelal het geval is.

Het belang van de nota 'Wijkcontactambtenaar' is vooral gelegen in de bevestiging van het belang van de functie, waartoe de inspraak van de bewonersorganisaties heeft geleid. De wijkcontactambtenaar blijkt in de wijken, waar die functie goed wordt vervuld - en dat is zeker op Scheveningen het geval -, een onmisbare brug te hebben geslagen tus-

sen de hele wirwar van het gemeentelijk apparaat en de bewonersorganisaties.

De nota 'Deconcentratie' beoogt in grote lijnen de toegankelijkheid van het gemeentelijk apparaat voor de burgerij te vergroten, een efficiëntere werkwijze door een wijkgerichte aanpak en als gevolg daarvan een minder log en zeker overzichtelijker apparaat. Ook dat is geen overdaad, wanneer we bedenken, dat Rijswijk 12,3 ambtenaren per 1.000 inwoners telt en Den Haag 31,1 per 1.000 inwoners.

Zou in Den Haag dezelfde verhouding tussen ambtenaren en inwoners worden toegepast als in Rijswijk, dan zou het aantal gemeenteambtenaren slechts 5.590 bedragen, dat wil zeggen 8.756 minder dan het bestaande aantal. Het is duidelijk, dat die verhouding niet kan worden toegepast als gevolg van de centrumfunctie, die Den Haag vervult. Toch stemmen die cijfers wel tot denken. Ook plaatsen ze het voorstel het gemeentelijk apparaat in 1983 met 500 functies in te krimpen, in een ander licht.

Wel gelukkig, maar niet voldaan, schreven wij hierboven als ons oordeel over al deze voorstellen. In de eerste plaats werden de nota's los van elkaar opgesteld, hoewel de onderwerpen sterk met elkaar zijn verweven. Dit heeft geleid tot begripsverwarring en weinig samenhang tussen de voorstellen. Zo spreekt de nota 'Werken aan de wijk' over wijken als onderdeel van de bestaande gemeentelijke wijkindeling. Daarentegen wil de nota 'Deconcentratie' met het begrip 'wijk' aangeven toekomstige stadsdelen van rond 50.000 inwoners.

De nota 'Werken aan de wijk' stelt voor aan de bewonersorganisaties een sleutelpositie toe te kennen in de relatie tussen de bewoners en het gemeentebestuur. De nota 'Wijkcontactambtenaar' ziet voor deze functionaris een belangrijke functie weggelegd in het gemeentelijk bestel, ook voor de toekomst. De nota 'Deconcentratie' rept echter met geen woord over bewonersorganisaties noch over de wijkcontactambtenaar.

De nota 'Werken aan de wijk' erkent, dat wijken meer zijn dan een toevallige gemeentelijke indeling. De nota 'Deconcentratie' gaat aan het feit geheel voorbij.

Ten slotte, de nota's 'Werken aan de wijk' en 'Wijkcontactambtenaar' zijn ongevraagd op ruime schaal verspreid en met verzoek om commentaar aan de bewonersorganisaties aangeboden.

De nota 'Deconcentratie' is op zijn best op aanvraag verkrijgbaar. Laat staan, dat bewonersorganisaties om commentaar is gevraagd.

Al met al lijkt ons, dat met deze nota's toch een goede aanzet is gegeven om de burgerij meer bij het bestuur van de stad te betrekken en het gemeentelijk appa-

raat naar de burger toe beter te laten functioneren. Wel zullen de betrokken wethouders hun nota's eerst nog eens met elkaar moeten vergelijken, voordat zij de gemeenteraad uitnodigen daarover besluiten te nemen. Ook enig overleg met de bewonersorganisaties lijkt niet overbodig, voordat het tot uitvoering komt.

Mr T. Landheer

Stoeparkeren op de Kanaalweg

Wie 's avonds eens over de Kanaalweg wil wandelen, zal er vaak moeite mee hebben zijn weg ongestoord te volgen. De stoep staat dan vol met auto's, zeer tot het ongenoegen van tal van bewoners.

En terecht, niet voor niets is er aan de oneven zijde een wachtverbod van kracht. Laat niemand zeggen, dat het nodig is op de stoep te parkeren, want enkele meters verder is altijd voldoende plaats.

Daarom doen wij graag van deze plaats een beroep op de bewoners van de Kanaalweg hun burens niet overbodig het vrij gebruik van de stoep te belemmeren. Immers, op zijn tijd zijn wij allemaal voetgangers.

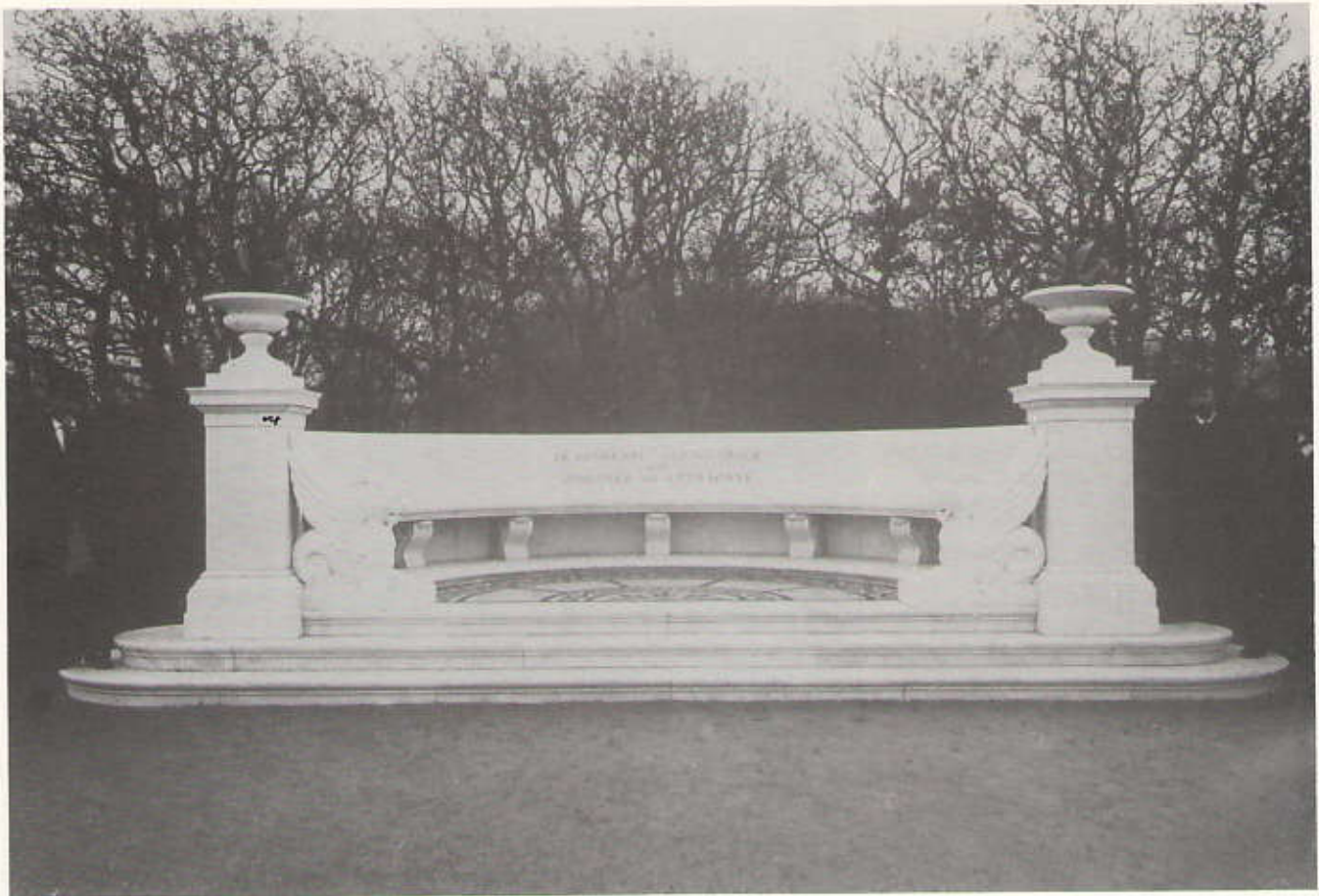
Hartelijk dank voor uw medewerking.

De Ver Huell Bank II

De meningen verschilden, maar er gebeurde in ieder geval iets. Zo dachten de meeste raadsleden er ook over en in september 1880 stelden zij voor Ver Huell te eren, omdat hij erin was geslaagd 'woeste duingronden in aangename en voor de ingezetenen der Koninklijke Residentie geliefde wandelplaatsen en lommerrijke bosschen te hervormen'.

Korte tijd daarna nam Ver Huell om gezondheidsredenen ontslag als lid van de raad. Hij heeft het eindresultaat van zijn werk niet meer gezien. Op 28 augustus 1881 overleed hij en op 2 september werd hij onder grote belangstelling op de Algemene Begraafplaats ter aarde gesteld. Elf dagen later meldden de kranten dat de Ver Huell-bank in alle stilte in gebruik gesteld was.

In 1882 tenslotte was de Waterpartij gereed, op de beplanting van een klein deel van de glooiingen na. De lengte vanaf het Kanaal bedroeg 660 meter en de breedte varieerde van 8 tot 100 meter.

De Ver Huell-bank rond de eeuwwisseling (foto Gemeente-Archief 's-Gravenhage).

De oppervlakte van het geheel was 3 hectare en 7 are en de oppervlakte van de glooiingen was 2½ hectare.

De verrukking bij de gemeentebestuurders over het onder hun stimulerende leiding gereedgekomen kunstmatige landschappelijk schoon was vrijwel unaniem. Buiten hun gezelschap klonken wel kritische geluiden. Zo klaagde de Kunstbode over de stijve beplanting en over het 'met den passer getrokken poppeneilandje'. De anonieme auteur vatte zijn mening over de Waterpartij kernachtig samen: 'Ik zou wel wenschen dat een ontzachelijke reus, de boorden van het riviervje met ruwen tred verpletterde en omwoelde, en aldus daaraan het landelijke, het grillige, het 'imprévu' gaf, dat thans ten eenemale ontbreekt en dat voor de omgeving zoo nodig is'.

Ook de Ver Huell-bank kwam in de Kunstbode ter sprake. Die was uiteindelijk toch niet zo eenstemmig tot stand gekomen als het in het najaar van 1880 had geleken. Eind september 1880 had de raad vrijwel unaniem het initiatief voor deze bank genomen en op 27 oktober was een bedrag van f 3.000,— uitgetrokken om een stenen bank op te richten. Op 1 februari 1881 kwam het volledige voorstel op tafel: een stenen bank 'aan de zijde van het kanaal, op het punt, vanwaar men het fraaiste uitzicht heeft op de Waterpartij'. Kennelijk raakten de raadsleden nu zo doordrongen van hun historische beslissing dat ze een gewone stenen bank toch eigenlijk niet meer passend vonden. Wit marmer moest het worden. Dat het dan wel f 2.000 duurder werd, mocht volgens

een (krappe) meerderheid geen rol spelen. De tegengeluiden werden overstemd. Eén raadslid vond dat het bedrag beter besteed kon worden aan 'waterwerken op kleine schaal, in den trant van die te Versailles'. Een ander wilde in ieder geval een houten zitting, omdat hij vreesde dat het zitten op marmer of steen tot 'leibschmerzen' zou leiden, 'waarvan dan de gevolgen op min wenschelijken wijze door de lijders met eene herinnering aan het monument-Ver Huell in verband zouden gebragt worden'.

Het werd een wit marmeren bank en ook daarover brak de schrijver, die in de Kunstbode de waterpartij als stijf en onnatuurlijk had afgewezen, de staf. Het marmer zou het Hollandse klimaat niet doorstaan. Vandaar dat de bank in de winter een houten 'winterjas' aan zou krijgen! Ook het ontwerp vond in zijn ogen geen genade. Hij verwierp de quasi Griekse stijl; Ver Huell was immers geen Griek!

Nee, aldus de auteur, de bank moest er maar niet te lang staan: 'Het eenige wat de tijd kan doen - en dit zal voor het aesthetisch gevoel der Hagenaars en voor hun reputatie een weldaad zijn - is de bank te vernielen'.

Ook Jacques de Bergh, schrijver van de Haagsche Pennekrassen had bezwaren. Die golden echter het feit dat 50 meter van de Ver Huell-bank ook nog de Cremersbank stond: 'De honderden bezoekers, moeten 't er allen over eens zijn, hoe hier gemis aan overleg of de zucht tot het in de wielen rijden of loef-

afsteken door het gemeentebestuur er de oorzaak van was dat zoo iets mogelijk werd'.

De kritische volger van het gemeentebestuur beschuldigde er vervolgens de vroege vaders van dat ze het idee voor de Ver Huell-bank gepikt hadden van de Cremer-commissie, die al eerder het plan had opgevat een bank op te richten ter ere van deze schrijver. In tegenstelling tot zijn collega van de Kunstbode had De Bergh alle lof voor de ontwerpers Reinders en Looisen en voor de beeldhouwer A. van Roon, samen de scheppers van de bank. Uit een door een werkman in een fles in de fundering gemetselde lijst met namen, is overigens gebleken dat ook de 18-jarige Piet Westbroek aan de bank meewerkte. Hij was . . . plantagemeester en zou later de directeur van de Plantsoendienst worden, naar wie het Westbroekpark genoemd is.

Jacques de Bergh vond de omgeving van de bank schilderachtig en eindigde met een opmerking aan het adres van de Kunstbode: 'Kunstkenners, al zijn 't ook Would be's, hebben immers altijd de wijsheid in pacht'.

Dat geldt nog altijd. Ver Huells waterpartij is ondanks de kritiek van de tijdgenoten al honderd jaar lang voor veel Hagenaars een graag en veel bezocht stukje 'stadsnatuur'.

C. H. Slechte
Gemeentearchief

Van oude huizen en de mensen die er woonden

Van Stolkweg 6 (1870-1941)

Toen Thomas van Stolk op 13 februari 1882 overleed begon de aanleg van het villapark waarmee hij in 1875 begonnen was al aardig vorm te krijgen.

B&W van Den Haag besloten op de gemeenteraadsvergadering van 21 februari daaraanvolgend de eerste zogenaamde Parkweg in het Scheveningse park de naam Van Stolkweg te geven.

Een van de toen reeds gebouwde villa's was Van Stolkweg 6. De eerste bewoning op deze plek vindt men onder het adres Scheveningseweg 12a. Catharina Clazina van der Lubbe (geboren 1823, weduwe van de broodslijter Johannes Cornelis Eversteijn) bewoont hier met haar 7 kinderen een perceel, bestaande uit een wal (16,24 ca, huis, 13 ca en bouwland (47,05 ca).

Thomas van Stolk neemt de erfpacht van mevrouw Eversteijn-van der Lubbe over, en lost de erfpacht in, zodat hij de grond in volle eigendom verkrijgt. Reeds gebouwd waren Villa Duna (nr. 19) en het buurhuis Villa Juliette (nr. 4). Het terrein wordt genoemd Den Oord. Het duinweggetje, later genoemd Van Stolklaan bestaat ook reeds.

Het terrein komt via de architect A. J. H. van den Brink en de metselaar Thomas Kasper de Roo in handen van de in 1849 geboren Edward van Hoboken, heer van Rhoon en Pendrecht.

Waarschijnlijk staat het nu gebouwde huis er dan reeds, want er wordt melding gemaakt van 'een verbouwing'. Waarschijnlijk is de architect van het huis A. van Ameyden van Duym, die ook het huis Olanda (Van Stolkweg 23) ontwierp voor Edwards broer Edmund. Edward van Hoboken betreft op 10 maart 1886 zijn huis, dat hij Villa Duinoord noemt. Met hem uit Rotterdam komen de dienstbode Bastiaantje Kruijne (geboren 1839, die tot 10 april 1900 hier blijft wonen) en Pieter Bijloos, als 'tweede dienstbode', die blijft tot 1888.

Edward van Hoboken koopt ook 2 aangrenzende percelen, tuinen, waarop hij een stal met koetshuis en hondehokken laat bouwen. Hij bezit ook een huis aan de Kanaalweg.

Gedurende een periode van achttien jaar woonde Edward van Hoboken alleen in Villa Duinoord. Op 28 juni 1904 huwt hij in Den Haag met de in 1856 in Elberfeld geboren Johanna Maria Louise Reiche. Zij maakten echter al vrij spoedig verhuisplannen, en verhuisden op 28 april 1909 naar Arnhem, H. Leeuwensteyn. Daar overlijdt Edward van Hoboken op 22 april 1913. Zijn echtgenote overlijdt te Heidelberg op 17 juli 1925.

Wél wordt als bewoning van Van Stolkweg 6 genoemd Elizabeth van Vendelo. Zij blijft tot 1 juni 1912 in het huis wonen, en verhuist dan naar Zeist. Het kostte enige moeite het onroerend goed in het Van Stolkpark te verkopen.

Edward van Hoboken, heer van Rhoon en Pendrecht (1849-1913) (foto: Gemeente-Archief Rotterdam).

De vier percelen, die Edward van Hoboken in eigendom heeft, worden afzonderlijk verkocht. Stal en koetshuis worden met erf verkocht aan Christina Godschalk, weduwe van de koopman Samuel Cohen. Mevrouw Cohen laat ingrijpend verbouwen en vergroten (de gevel van de Van Stolklaan is geheel nieuw en ongeveer een meter voor de oude gevel geplaatst; de huizen worden in een later stadium gesplitst (villa Christina en villa Beatrix).

De 'tuin' wordt in 1912 gekocht door Mr A. G. N. Swart, directeur van cultuurmaatschappijen. Hij verkoopt in 1913 door aan de architect Johannes Pieter Thierry, die de huizen Van Stolkweg 8, 10, 12 en 12a laat bouwen.

Het pand aan de Kanaalweg wordt gekocht aan de op Kanaalweg 59 wonende elektrotechnisch ingenieur Karl Friedrich Stimm. Hij laat het perceel splitsen en bouwt de nummers 45, 45a, 47 en 47a, die tot 1961 in zijn bezit blijven.

Van Stolkweg 6 wordt verkocht aan Henriette Edersheim, echtgenote van de koopman Abraham Simons. Zij bewoonden het huis met hun dochters Constance (geboren 1890) en Ida (geboren 1895), die beiden vanuit dit huis trouwden. Zij noemen het huis Vil-

la Hacia (Henriette, Abraham, Constance, Ida, Simons).

Slechts een paar jaar bewoonde de familie Simons-Edersheim het huis; zij verhuisden van hieruit naar Nassaulaan 8. Het huis was verkocht in 1917 aan Mr Alexander Johan graaf van Randwijck (1842-1927), secretaris van de Raad van Staten en zijn vrouw Maria Jacoba Johanna du Bois. In 1921 verlieten zij het huis en gingen in Meran wonen.

Van Stolkweg 6 blijft leeg staan tot 25 september 1922. Op die dag kwamen in het huis wonen Franciscus Theodorus Maria Everard (1874-1930) en Helena Ludovica Maria Boelaars. Zij waren uit Nederlands-Indië gerepatriëerd. Hoewel het beroep van Franciscus Everard niet vermeld wordt, mag men aannemen dat hij uit de cultures kwam (Djombang). Mevrouw Everard woonde al sinds 1919 aan de Frederik Hendriklaan, nr. 50. Hun negen kinderen kwamen slechts in de vakanties 'thuis', de rest van het jaar brachten zij door op kostscholen.

In 1941 werd mevrouw Everard gedwongen te verhuizen naar Frankenslag 9. De bezetter nam Van Stolkweg 6 in beslag.

A. E. M. Landheer-Roelants

Ingenieursvereniging betreft kantoor op Van Stolkweg

In de week voor Kerstmis 1981 heeft de Nederlandse Ingenieursvereniging NIRIA een bijzonder fraai kantoorpand op de Van Stolkweg 6 betrokken. De vereniging was tot dan toe gevestigd aan de Nieuwe Parklaan. Door de groei van de organisatie en de uitbreiding van de werkzaamheden en activiteiten voor de 22.000 leden werd deze behuizing echter te klein. Het bureau - met zijn 15 medewerk(st)ers - zal op de Van Stolkweg bestlist beter in staat zijn diensten aan de leden te verlenen en als centrum van de vereniging te functioneren.

De Nederlandse Ingenieursvereniging NIRIA is de landelijke organisatie van ingenieurs van hogere technische scholen en hogere agrarische scholen. Ter onderscheiding van de TH-ingenieurs voeren de afgestudeerden van deze opleidingen de wettelijke beschermde titel 'ing.' voor hun naam.

'Ing.'s' zijn bij de overheid, in het bedrijfsleven en in vrije beroepen werkzaam in zowel technische en commerciële functies als in research, ontwikkeling en productie. NIRIA probeert de belangen van deze h.t.s.- en h.a.s.-ingenieurs te bevorderen, te behartigen en uit te dragen.

Dat gebeurt ondermeer door op te komen voor hun maatschappelijke belangen, zonder overigens op te treden als vakorganisatie. Dit wil zeggen dat NIRIA bijvoorbeeld geen onderhandelingen over collectieve arbeidsovereenkomsten voert. In dit verband gaat het wél om zaken als ontwikkelingen op de arbeidsmarkt voor ingenieurs, loopbaanbegeleiding, beroepenvoorlichting, arbeidsbemiddeling, het verlenen van hulp in rechtspositionele aangelegenheden en het verbeteren van de positie van de ingenieur in het buitenland.

Verder besteedt NIRIA veel aandacht aan de verdere vorming en scholing van afgestudeerde ingenieurs en aan de ontwikkeling van zowel het onderwijs als de wetenschap op technisch en agrarisch gebied. Daartoe worden studiedagen belegd, vinden symposia plaats, worden cursussen georganiseerd en geeft NIRIA Polytechnisch tijdschrift in zes verschillende vakedities uit. Verder heeft NIRIA een weekblad pt/aktueel, waarin standpunten van de vereniging worden gepubliceerd en informatie over activiteiten wordt gegeven.

Een apart werkerrein van NIRIA vormt de bezinning op de relatie tussen techniek en maatschappij en met name

de verantwoordelijkheid van de ingenieur in zijn (technische) beroepsuitoefening. De bezorgdheid om het milieu, de uitputting van grondstoffen, de beperking van de economische groei, de energiesituatie en dergelijke zijn van die maatschappelijke problemen, die ertoe leiden dat de samenleving de techniek en dus ook de ingenieurs steeds kritischer gaat volgen. Het bezig zijn met dit soort zaken wordt binnen de vereniging dan ook steeds belangrijker.

De leden van NIRIA zijn georganiseerd in 31 regionale afdelingen en bovendien in 8 vakgerichte secties, zoals bouwkunde, elektrotechniek, landbouw, bedrijfskunde en regel- en informatietechniek.

Wij, de mensen op het NIRIA-bureau, hopen dat onze bestuurders dan net zo'n plezierige indruk van het gebouw en van de buurt krijgen, als wij nu al hebben opgedaan. Het is heerlijk om in deze mooie Haagse wijk te werken, en zo nu en dan ook wel een beetje te ontspannen. Wij hopen als goede buurtgenoten lang in uw midden te verkeren.

H. Vrensen
directeur NIRIA-bureau
Van Stolkweg 6

Van Stolkweg 6 in 1949 (foto: Gemeen)

Om en nabij de promenade

Kabeltelevisie

Ook in onze wijk is een aanvang gemaakt met de aanleg van apparatuur voor kabeltelevisie. Langs alle tuinmuurtjes verschenen kleine of grote grijze kastjes. Eén ding hadden zij gemeen - ze detoneren door hun vale grijze kleur in niet geringe mate!

Tachtigers van Scheveningen

Onze wijkgenoot Piet Spaans heeft het genoegen beleefd zijn artikelenserie over de tachtigers van Scheveningen gebundeld te zien in een aardig boekje. Als eerste interviewde hij de in Huize Duinrust wonende 92-jarige Kees Westerduin, die zijn vrije tijd vult met het vervaardigen van geborduurde schilderijen. Een mooi exemplaar daarvan is te bezichtigen in het Schevenings Museum.

Agenda

Voor de ledenvergadering van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark', te houden op 3 mei 1982 in het Eerste VCL, Van Stolkparkweg 35. Aanvang van de vergadering 20.15 uur. Zaal open 19.30 uur.

1. Opening en mededelingen van de voorzitter
2. a. verslag algemene ledenvergadering van 9 november 1981 (opgenomen in de Van Stolkparkkoerier nr. 10);
b. jaarverslag 1981 (Mr T. Landheer)
3. Financieel verslag 1981 (Drs H. J. Mulder)
4. Verslag kascommissie en décharge penningmeester
5. Décharge kascommissie en benoeming nieuw lid kascommissie
6. Aftreden als bestuurslid van de heer Th. H. Sorel
7. Voorstel tot benoeming van drie nieuwe bestuursleden, te weten:
Mevrouw A. M. Th. van Kempen
Mevrouw M. Oerlemans-van Oudenaarde
Drs. F. J. B. Bruins

Nota bene: Volgens artikel 2 van het Huishoudelijk Reglement zijn de leden bevoegd tegenkandidaten te stellen. Dit kan slechts geschieden door schriftelijk, door minstens 10 stemgerechtigde leden ondertekende, mededeling aan het bestuur, uiterlijk zes dagen vóór de vergadering.

7. Voortgang overleg over De Kouwenhof
8. Herziening van het gemeentelijk subsidie ten behoeve van de bewonersorganisaties
9. Rondvraag en sluiting.

Pauze

Na de pauze zal de voorzitter, Mr T. Landheer, een voordracht houden over: **Bouwen, breken en behouden in en om het Van Stolkpark.**

De Bataaf

Op initiatief van onze wijkvereniging is opgericht de werkgroep Scheveningse bosjes, nu gesteund door andere wijkverenigingen waaronder de wijkvereniging van het Belgisch Park, de Archipelbuurt, de Wittebrug, het Statenkwartier, de Zeylplas en de Vogelbescherming afdeling Den Haag en omgeving.

Deze werkgroep werd in het leven geroepen naar aanleiding van plannen met De Bataaf. De uitvoering van die plannen schijnen helaas, ondanks bemoeienissen onzerzijds, gewoon doorgang te vinden. De aantasting van het groen, verstoring van de rust gaat gestaag door. Wij houden ons hart vast voor de parkeerproblemen en de verkeersopstopping en die op hoogtijdagen zeker een feit zullen worden.

Daarom wordt ons inziens de uitvoer van een bestemmingsplan dan ook steeds noodzakelijker.

Kruispunt Pansierstraat - Kanaalweg

Op 17 maart 1982 werd door het bestuur van de Buurtvereniging De Zeyl Plas een informatie-avond georganiseerd. De inhoud van deze bijeenkomst was een presentatie en toelichting van een door de Dienst Gemeentewerken ontworpen plan tot reconstructie van het kruispunt Pansierstraat-Kanaalweg.

Uitgangspunt was het verkeersluw maken van de Pansierstraat. Een van de consequenties van dit plan is het niet meer toegankelijk maken voor autoverkeer van de Kanaalweg vanaf de Pansierstraat. Wel zou bus 14 dit traject moeten kunnen blijven rijden. Hoe, was ons niet helemaal duidelijk.

Een tweede consequentie is een zwaardere belasting van de Duinweg, en vooral van het kruispunt Kanaalweg/Prof. Gerbrandyweg/Duinweg. Helaas is de huidige situatie op dat kruispunt al zó gevaarlijk en zó onoverzichtelijk, dat wij als bewoners van het Van Stolkpark mogen hopen dat het plan geen doorgang zal vinden.

Ook voor de middenstanders was het plan een niet zo erg plezierige verrassing. Zij vrezen, dat door het niet bereikbaar worden zij hun klanten van buiten de wijk zullen verliezen.

Een derde consequentie is de mogelijkheid dat door instelling van eenrichtingsverkeer op het stuk van de Kanaalweg tussen Pansierstraat en Rusthoekstraat de snelheid van het verkeer zal toenemen, waardoor oversteken op de Kanaalweg nóg problematischer wordt voor bijvoorbeeld bejaarden.

Kort en goed: dit plan is geen oplossing, maar verlegt de problematiek: de remedie is erger dan de kwaal.

De Wijkvereniging 'Van Stolkpark' heeft bij Burgemeester en Wethouders geprotesteerd tegen deze plannen. Toch zijn wij van mening dat er een voor alle partijen acceptabele oplossing gevonden moet kunnen worden.

Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

Bestuur:

voorzitter: Mr T. Landheer,
Prof. P. S. Gerbrandyweg 3
telefoon 54 12 96

vice-voorzitter:

J. A. Kusters,
Belvédèreweg 7
telefoon 50 31 91

penningmeester: Drs H. J. Mulder,
Parkweg 25a
telefoon 55 02 13

leden:

R. P. Luijter
Th. H. Sorel

contactadres:

Prof. P. S. Gerbrandyweg 3,
telefoon 54 12 96

Van Stolkparkkoerier:

redactie:
Marijke Oerlemans-van Oudenaarde
Anneke Landheer-Roelants

verspreiding:

Rob Luijter,
Kanaalweg 27,
telefoon 54 13 13

redactie-adres:

Prof. P. S. Gerbrandyweg 3,
telefoon 54 12 96

Burenhulp:

A. E. M. Landheer-Roelants,
telefoon 54 12 96 bgg 55 75 09

Wijkcontactambtenaar:

Z.C. Blok, afdeling Wijkzaken
heden, Javastraat 68, telefoon 12 29 46

Wijkagent:

B. L. Nieland,
Politiebureau Duinstraat
telefoon 10 30 44

Rayonagent:

J. Th. de Lange,
Politiebureau Duinstraat
telefoon 10 30 43

Wordt lid van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

U kunt de Wijkvereniging steunen door lid te worden en een bedrag van tenminste f 15,— per jaar over te schrijven naar postrekening 3441829 ten name van de penningmeester van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark'.

Het bestuur van de Wijkvereniging doet al hetgeen in haar vermogen ligt voor een goed woon- en leefklimaat in het Van Stolkpark, ook in uw belang.